

[Ragnhild Andersen.]

fagets arbejdere mod at skulle møde til urimelig langt natarbejde på søn- og helligdage, nærmere betegnet fra kl. 3 til kl. 4 om morgenen. Havde man gennemført det, ville det have betydet en forbedret beskyttelse af dette fags arbejdere.

Da flertallet imidlertid forkastede vore ændringsforslag, er lovforslaget i sin nu gældende skikkelse, når det er blevet vedtaget, udelukkende et tilbageskridt set i forhold til den gældende arbejderbeskyttelse, som den kommunistiske gruppe vil modsætte sig ved at stemme imod lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 140 stemmer mod 8; 1 medlem tillkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3760, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 391).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Udvalgets ordfører (Chr. Rasmussen): Udvalget har mellem anden og tredie behandling afholdt et møde, og jeg kan på hele udvalgets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse i den form, det fik efter afstemningen ved anden behandling.

Karlskov Jensen: Da trafikforstyrrelser forhindrede mig i at være tilstede ved anden behandling, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger her ved tredie behandling, inden vi går til afstemning.

Jeg rejste ved første behandling af lov-

forslaget visse spørgsmål, bl. a. med hensyn til slutningen af § 1, 1. stk., vedrørende lovens område: bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. v., som det hedder. Vi har i udvalget drøftet dette spørgsmål med den højtærede landbrugsminister og fået bekræftet, at der ikke kan tages nye sygdomsbekæmpelsesområder ind under denne lov. Hvis det i det hele taget bliver nødvendigt at tage denne tilføjelse „m. v.“ i brug, har vi fået bekræftelse på, at det kun kan ske, efter at den højtærede landbrugsminister har forhandlet med landbrugsorganisationerne.

Det, jeg navnlig hæftede mig ved ved første behandling, var spørgsmålet om de 200 000 kr. af statens midler, som efter lovforslaget var afsat som tilskud til indkøb af sygdomsfri dyr til statshusmandsbrug, idet jeg betvivlede, at det var rimeligt, at denne bevilling blev opretholdt. Vi har drøftet sagen indgående i udvalget, hvor der ikke viste sig mulighed for helt at stryge dette tilskud, som jeg ingen grundelse kunne finde for, og jeg har hermåttet bøje mig for det argument, som fra landbrugsministerens side blev ført i marken, nemlig at statshusmændene med nogen ret kunne antages at have disponeret under forudsætning af, at disse 200 000 kr. blev stillet til rådighed. Det bøjede jeg mig for, og jeg er tilfreds med, at vi nu har fået strøget disse 200 000 kr. årlig undtagen for det finansår, vi står overfor, 1956—57.

Endelig gjorde jeg nogle bemærkninger om lovens gyldighedstid. Der har vi opnået, at loven kun får gyldighed i tre år mod som foreslået fire år. Jeg mener, det er forsvarligt med denne afkortning under hensyn til, at de tal, udfra hvilke der har været budgetteret angående den formentlige slagtning, altså det beløb, som afgifterne antages at ville indbringe, ligger i underkanten af, hvad der er sandsynligt; jeg vil mene, at vi i de tre år får et tilstrækkelig stort beløb ind til at dække udrensningen, således at vi kan sige, at også kastningsudrensningen er ved at være ført til bunds.